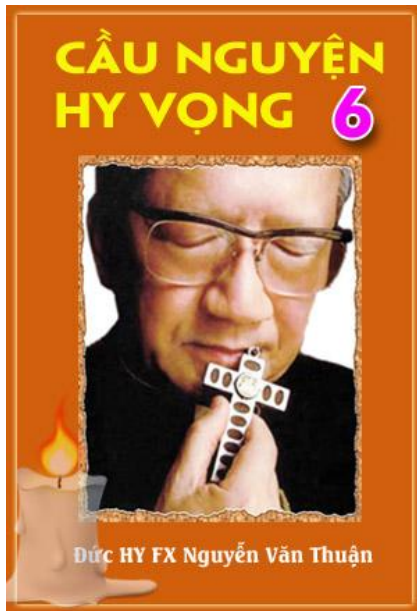

CẦU NGUYỆN HY VỌNG

TẬP 6

**ĐỨC HỒNG Y
PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THUẬN**

MỤC LỤC

1. Chúng ta rao giảng điều gì?	5
2. Đừng cắt xén Phúc Âm	7
3. Tất cả	9
4. Chúa Giêsu cương quyết	10
5. Không giảm bớt đòi hỏi của Phúc Âm	11
6. Chúa Giêsu thất bại	12
7. Hội Thánh ngày nay cũng thất bại	13
8. Sự thật về Nước Chúa	15
9. Điều kiện của Nước Chúa	16
10. Một mình Chúa	17
11. Để Chúa tự do	18
12. Chúa của con, tất cả của con	19
13. Lời nguyện	20
14. Tại sao cơ đồ sụp đổ	21
15. Xây dựng Hội Thánh	22
16. Chúa đã yêu thương tôi trước	24
17. Một tình thương nhưng không	25
18. Yêu mến Chúa Giêsu như các Tông Đồ	26
19. Với yêu thương, các Tông Đồ không bị lay chuyển	28
20. Một niềm vui vượt lên tất cả	30
21. Niềm vui trong quả tim	32
22. Giáo dân đứng hàng đầu	34
23. Những đức tính cần thiết nơi giáo dân	37
24. Chỉ vì thiếu Chúa	39
25. Không đáng mất công	41
26. Chúa là tình thương	42

27. Lúc con trở thành yêu thương.....	43
28. Cách chân thật và hành động.....	44
29. Bằng hành động.....	46
30. Chúa Giêsu đòi ta có bằng cấp nào?.....	47

CẦU NGUYỆN HY VỌNG.

TẬP 6

1. Chúng ta rao giảng điều gì?

Đến thứ 6, thứ 7 mỗi tuần, con đã lo cuống cuống:

“Tuần này giảng gì đây?”

Đó là kinh nghiệm mục vụ của con.

Quanh năm con thao thức, mệt mỗi trí óc không ít

theo các dịp: Lễ Trọng, Noel, Phục Sinh,

Tất Niên, Tết, Đám cưới, Đám tang,

Quan thầy, Thiếu nhi, Thanh niên...

Con tìm đủ các sách:

Việt, Pháp, Anh... để soạn bài giảng.

Trước mặt Chúa, giờ đây con phải thú thật:

lắm lúc con quên rằng,

con phải giảng Chúa Giêsu chết và sống lại.

Thánh Phaolô đã quả quyết với giáo dân Corintô.

Ngài đã giảng điều ấy.

Đó là Tin Mừng của Ngài (1Cor 15, 1-4).

Chúa Giêsu đã chết để cứu chuộc mọi người.

Ngài đã sống lại và thương con

với tình yêu của Thiên Chúa.

Ngài là sự công chính của con,

là lương thực, là sự sống

Ngài là sự tha thứ, là hy vọng,

là người bạn, người anh của con.

Ngài là Con Thiên Chúa,

là sự biểu lộ lòng nhân hậu của Chúa Cha

yêu thương và hạ mình phục vụ mọi người.

Đặc biệt những ai bệnh tật, ai bị áp bức,

ai đau buồn, ai bị bỏ rơi, ai thất vọng.

Một mình trong căn buồng thỉnh lặng này,

con cảm nghiệm kinh cầu Tên Chúa Giêsu

như một ánh sáng rung động quả tim con:

“Chúa Giêsu là sự vui mừng

của Các Thánh Thiên Thần,
là Vua Các Thánh Tổ Tông,
là Thầy các Thánh Tông Đồ,
là sức mạnh các Thánh Tử Đạo...
là Cha kẻ khó khăn, là Kho Tàng các giáo dân...

Chúa Giêsu nhịn nhục vô ngần,
Chúa Giêsu chịu lụy mọi đàng,
Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhượng trong lòng...

Lạy Chúa Giêsu,
Chúa là đối tượng độc nhất con phải rao giảng.

Tất cả lời nói, tất cả cử chỉ,
tất cả quả tim con, trí óc con
con xin dâng trọn vẹn để rao giảng một mình Chúa.

Bao lâu Chúa còn cho con sống,
bao lâu Chúa còn cho con nói được,
thì Tên Chúa còn ở trên môi miệng con.

“Tình yêu Chúa còn thúc bách con”
con muốn đi đến tận cùng thế giới
để rao giảng một mình Chúa.

2. Đừng cắt xén Phúc Âm

Phúc Âm của Chúa

phải được trân trọng gìn giữ cách trọn vẹn,
không được cắt xén, bỏ bớt.

Phúc Âm bị cắt xén

khi chúng ta chỉ chọn những phần hợp với mình.

Đây là một hình thức lạc giáo:

lạc giáo vì cắt xén, vì phân rẽ Đức Kitô.

Cần phải theo Đức Kitô một cách trọn vẹn:

từ Bê-lem cho tới Calvariô.

Chúng ta cắt xén Đức Kitô, khi chỉ chọn cho mình

những phần hấp dẫn, oai phong, vinh quang...

phù hợp với mình,

và bỏ qua những khía cạnh đau thương,

nguy hiểm, thất bại trong cuộc đời Ngài.

Và chúng ta cũng cắt xén Đức Kitô,

khi chúng ta sẵn sàng theo Ngài lên núi Ôlivê

để chứng kiến sự biến hình vinh quang của Ngài,

hay vào thành thánh Giêrusalem

trong tiếng hoan hô “vạn tuế” (Mt 21,9),

hoặc khi Ngài làm phép lạ,

nhưng lại tìm cách chạy trốn để khỏi bị liên lụy

khi Ngài bị dân chúng la lớn:

“Đóng đinh nó đi” (Ga 19, 15),

khi Ngài lê thê vác thập giá

và chết cách nhục nhã trên đồi Calvariô.

Ngày nay, chúng ta cũng cắt xén Đức Kitô,

khi chúng ta chỉ chọn lựa thân quen

với những người giàu có, sang trọng,

có địa vị, hợp thời, nổi tiếng...

và tìm cách tránh né

những người nghèo khổ, bệnh hoạn,

hoặc bị xã hội ruồng bỏ.

Chúa mời gọi con yêu thương mọi người,
và Ngài hiện diện nơi tất cả mọi người.
Đừng cắt xén, bóp méo,
làm cho Ngài bị giới hạn
chỉ nơi những người con yêu thích,
nơi những biến cố vừa ý con.
Con lạc đường rồi đó!

3. Tất cả

Muốn thật sự theo Chúa,
con phải chấp nhận toàn bộ cuộc đời của Đức Kitô.
Hoặc toàn bộ Đức Kitô hay là không có Đức Kitô.
Và không có Đức Kitô, Hội Thánh cũng chẳng có.

Cắt xén Đức Kitô là đi vào con đường lạc giáo,
bởi vì chúng ta
không chấp nhận toàn bộ sứ điệp của Ngài.
Một Đức Kitô bị cắt xén,
sẽ không còn là Đức Kitô nữa,
vì thiếu mất ý nghĩa của các mầu nhiệm then chốt
trong cuộc đời của Ngài:
- mầu nhiệm nhập thể,
- mầu nhiệm thương khó và tử nạn.
Và như thế, sự cứu rỗi cũng không còn nữa.

Chính Đức Kitô cũng đã không chọn lựa,
không cắt xén chương trình và ý muốn của Chúa Cha,
“dù là một chấm, một phẩy” (Mt 5, 18)
cho đến khi “mọi sự được hoàn tất”
“*Consummatum est*” (Ga 19, 30).

Theo Đức Kitô,
con không thể chọn lựa “nửa vời”,
không có chọn lựa “tùy hứng, tùy thích”.
Nhưng phải trọn vẹn theo Ngài,
hoàn toàn thuộc về Ngài.

4. Chúa Giêsu cương quyết

Chúa Giêsu không nhân nhượng, dễ dãi
trong những điều kiện để theo Ngài:

- phải từ bỏ cha mẹ, vợ con, anh em,
- phải từ bỏ mạng sống mình,
- phải từ bỏ tất cả những gì mình có (Lc 14, 26. 33).

Nghĩa là: phải hoàn toàn thuộc về Ngài.

Ngài biết rõ đây là những lời khó nghe,
khó chấp nhận, khó thực hiện,
vì đi ngược lại với tình cảm,
với ước muốn thâm sâu của con người,
về chính sự sống và thoải mái vật chất.

Chúa tôn trọng tự do mà Ngài đã ban cho con người.

Ngài muốn con người sử dụng tự do đó
trong sự chọn lựa dứt khoát và tuyệt đối này.

Hoặc ngoảnh mặt bỏ đi

Hoặc chấp nhận ở lại với Ngài:

“Bỏ Thầy chúng con biết đến với ai?

Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời” (Ga 6, 68).

Trong “đạo binh” của Ngài,

không có thành phần hậu cần, hậu phương.

Tất cả đều ở tiền tuyến,

đương đầu với thế gian, ma quỷ và chính mình.

Con đã sẵn sàng “nhập ngũ” chưa?

5. Không giảm bớt đòi hỏi của Phúc Âm

Đòi hỏi của Chúa luôn tuyệt đối.
Không có luật trừ, không thể giảm thiểu.
Trên tất cả, luật Chúa là luật yêu thương.
Và yêu thương đòi hỏi tuyệt đối.

Thiên Chúa yêu thế gian
đến nỗi ban chính Con của Ngài,
và ban sự sống của Ngài cho con người.

- Thiên Chúa là Tình Yêu.

Vì thế, nếu không yêu mến,
chúng ta không thể gặp được Thiên Chúa.

- Tình yêu mạnh hơn sự chết.

Vì thế, nếu không yêu mến,
chúng ta sẽ không có đủ sức mạnh và can đảm
để vượt qua những khó khăn, thử thách.

- Tình yêu mở cửa lòng đến với mọi người.

Vì thế, nếu không yêu mến,
chúng ta không thể thoát ra được mê lộ của ích kỷ,
và sẽ bị luân quần trong vòng tội tăm.

Trái lại, nếu biết yêu thương,
biết đáp lại hồng ân của Thiên Chúa,
tất cả sẽ biến đổi.

Ánh sáng sẽ đẩy lui bóng tối.
Niềm vui và bình an sẽ tràn ngập.
Chúa đòi hỏi gặt gao,
cũng chỉ vì hạnh phúc thật của chúng ta.

6. Chúa Giêsu thất bại

Với con mắt loài người,
Chúa Giêsu đã thất bại thê thảm.
Ngài đã giảng dạy như Đấng có uy quyền,
đã làm nhiều phép lạ động trời,
đã thu hút dân chúng chạy theo Ngài
đến quên ăn mất ngủ,
và quy tụ các đồ đệ để tính chuyện lâu dài.
Tương lai huy hoàng như thấy được trước mắt.

Nhưng dùng một cái,
Ngài lại bó tay chẳng làm gì cả,
trước những kẻ muốn hãm hại Ngài.
Chỉ trong vòng mấy ngày,
Ngài bị vây bắt, đánh đập, sỉ nhục, kết án,
và chết nhục nhã trên cây thập giá.
Kết cuộc, các môn đệ bỏ Ngài chạy thoát thân.
Chẳng ai muốn tiếp tục con đường của Ngài.
Công trình của Ngài tan thành mây khói.
Sụp đổ hoàn toàn. Thất bại hoàn toàn.
Người Do Thái xem thập giá của Chúa Giêsu
là điều ô nhục không thể chấp nhận.
Dân ngoại xem đó là sự điên rồ (1Cor 1, 23).

Nhưng thật ra,
Thập Giá là sức mạnh của Thiên Chúa (1Cor 1, 18).
*Là sự khôn ngoan thật của Thiên Chúa,
đã làm cho sự khôn ngoan của thế gian ra điên rồ,
vì không nhận ra được ở những nơi Thiên Chúa
biểu lộ sự khôn ngoan của Người (1Cor 1, 21).*

Muốn theo Chúa, con phải chấp nhận,
học và xác tín sự khôn ngoan của Thập Giá.

7. Hội Thánh ngày nay cũng thất bại

Như cuộc đời của Chúa Giêsu,
Hội Thánh xem ra cũng bị thất bại.
Sau hai ngàn năm, với biết bao nỗ lực,
biết bao hy sinh trong việc truyền giáo,
bên vực con người, phát triển xã hội,
Hội Thánh cũng chỉ là thiểu số.
Nhiều nơi, người Kitô hữu vẫn còn bị bắt hại,
con người vẫn còn bị áp bức,
xã hội vẫn đầy dẫy bất công, nghèo đói.
Rồi, tiếng nói của Hội Thánh bị xuyên tạc.
Lập trường của Hội Thánh bị xem lỗi thời.
Và ngay cả trong nội bộ của Hội Thánh,
on gọi càng ngày càng giảm sút,
gương xấu hàng giáo sĩ ngày càng nhiều,
nền tảng gia đình bị lung lay,
và chia rẽ ngày càng lớn.

Nói chung, quyền lực Sự Dữ vẫn thắng thế khắp nơi.
Nhiều người chán nản, hoang mang
khi đụng phải khó khăn, thử thách,
vì thiếu lòng tin vào Hội Thánh,
không muốn theo những hướng dẫn của Hội Thánh.

Chính con nhiều lần cũng phân vân.
Con cố gắng tự giải quyết vấn đề,
theo khả năng và khôn ngoan của con,
hay dựa vào sự giúp đỡ của bạn bè,
chứ không theo hướng dẫn của Hội Thánh.
Con không bỏ Chúa,
nhưng con nghi ngờ Chúa,
nghi ngờ sự hiện diện của Chúa trong Hội Thánh.
Con chưa thật sự tin Chúa có thể làm mọi sự.

Có thể biến thất bại ra thành công,

như Thập Giá của Chúa ngày xưa.

Con cũng chưa hiểu ra được lời sách Khôn Ngoan:

*“Những ai trông cậy vào Chúa, sẽ am tường sự thật;
những ai trung thành, sẽ được Người yêu thương
và cho ở gần Người, vì Người ban ân phúc
và xót thương những ai Người tuyển chọn”* (Kn 3, 9).

Chúa đang thanh luyện đức tin của con,

để con hoàn toàn cậy trông vào Chúa.

Nhờ đó, con có thể thấy được sự thật vinh quang

đàng sau những thập giá và thất bại

của Hội Thánh ngày nay, và can đảm tiến bước.

8. Sự thật về Nước Chúa

Không hiểu sự thật về Nước Chúa
là sai lầm lớn nhất trong cuộc đời,
vì sẽ mất đi sự sống đời đời.
Ngày xưa, dân Do Thái đã hiểu sai về Nước Chúa.
Họ chờ mong Chúa Giêsu thiết lập cho họ
một vương quốc trần thế hùng mạnh,
để họ được ăn sung mặc sướng
và được mọi người khắp nơi kính nể.

Nhiều người Kitô hữu ngày nay,
trong đó có cả con, cũng còn mang
tinh thần của dân Do Thái ngày trước,
muốn đề cao vinh quang, vật chất,
hưởng thụ trần thế.

Nhưng tất cả những điều này
lại không thuộc về Nước Chúa.

Trước hết, Nước Chúa
là cuộc sống ơn sủng đến từ Chúa Cha,
là tình yêu của Chúa Ba Ngôi,
một món quà nhưng không của Thiên Chúa.

Thiên Chúa tôn trọng tự do,
không bao giờ áp đặt trên ai điều Người mong muốn,
cho dù đó là điều tốt đẹp nhất.

Nước của Ngài cũng chỉ đến trong con,
nếu con bằng lòng chấp nhận Ngài.

Và con sẽ khám phá ra, trong Nước Chúa
mọi người được sống an bình hạnh phúc,
không phải vì dư đầy vật chất,
nhưng vì được tham dự vào sự sống của Thiên Chúa.

9. Điều kiện của Nước Chúa

Bằng lòng chấp nhận là điều kiện tiên quyết
để được vào Nước Chúa.

Và sự ưng thuận này

đi liền với những điều kiện sau đây:

- Từ bỏ của cải, vật chất.

- Từ bỏ chính mình để theo Chúa Giêsu.

Không từ bỏ của cải và chính mình,
con vẫn là người giàu có.

Và giàu có sẽ làm cho con trở nên nặng nề
cả tinh thần lẫn vật chất, còn “béo phì”
hơn cả con lạc đà Chúa nói trong Phúc Âm,
làm sao có thể vào Nước Chúa được (Mt 20, 24).

Nhưng trên hết,

Nước Chúa là một món quà nhưng không.

Không phải vì con xứng đáng mà được món quà đó.

Nhưng chỉ vì Chúa thương con,

một tình thương không tính toán.

Nhờ đó, con biết đáp trả tình yêu một cách quyết liệt,

bất chấp mọi khó khăn nghịch cảnh để theo Chúa.

Vì biết rằng, Thiên Chúa luôn yêu thương

“không để ai bị thử thách quá sức...”

Người sẽ cho kết thúc tốt đẹp,

để anh em có sức chịu đựng” (1Cor 10, 13).

Còn gì an ủi hơn!

10. Một mình Chúa

Thiên Chúa là Chúa của con.
Tất cả đều thuộc về Ngài.
Không tạo vật nào có thể so sánh với Ngài.
Ngài hoàn toàn tuyệt đối, vô cùng.
Vì thế, con phải yêu mến
và phục vụ Thiên Chúa một cách tuyệt đối.

Để giúp thực hiện được điều đó,
Thiên Chúa cũng đồng thời ban cho con khả năng
để lãnh nhận tình yêu và ân sủng của Ngài.
Ân sủng của Ngài vẫn luôn dư dật
cho những ai muốn lãnh nhận.
*“Chính Ta là Thượng Đế Chúa ngươi...
há miệng ngươi ra, Ta sẽ cho đầy ứ”* (Tv 80, 11).

Sự yêu mến và phục vụ Thiên Chúa tuyệt đối này,
đã được Chúa Giêsu khẳng định,
khi đối đầu với cám dỗ của Satan trong sa mạc:
*“Ngươi chỉ thờ lạy một mình Thiên Chúa,
và phụng sự chỉ một mình Người”* (Mt 4, 10).

Con sẽ hoàn toàn thuộc về Chúa,
bao lâu tâm hồn con hoàn toàn trống rỗng,
không vướng bận với những lo lắng trần tục,
để ơn Chúa và tình yêu Ngài tràn ngập tâm hồn con.
Như thế, con có thể yêu mến
và phục vụ Chúa hết mình,
Không còn cách nào khác.

11. Đề Chúa tự do

Một khi được hoàn toàn thuộc về Chúa,
con sẽ không còn tự mình làm điều gì nữa.
Nhưng Thiên Chúa tự do hành động trong con.
Từ cách suy nghĩ, lời nói, hành động của con,
ở bất cứ chỗ nào, lúc nào,
cũng sẽ trở thành của chính Chúa.

Qua con, chính Chúa sẽ tiếp tục yêu thương,
tiếp tục phục vụ,
tiếp tục mang niềm vui và an bình,
tiếp tục cứu rỗi mọi người.

Bí tích Rửa Tội mà con lãnh nhận,
đã thật sự thánh hóa con
và luôn nhắc nhở con điều này:
con đã từ bỏ ma quỷ
và cuộc sống của con bây giờ
không còn là của con,
nhưng là chính Chúa Kitô sống trong con.

Con phải thanh luyện con đến mức độ,
chỉ còn chọn một mình Chúa,
chứ không phải những địa vị, công việc nào khác,
cho dù những công việc đó
được mang nhãn hiệu là “việc Chúa”.

12. Chúa của con, tất cả của con

Khi lần đầu tiên viết xuống dòng chữ:

“Deus meus et omnia”

“Thiên Chúa của con và tất cả của con”

mà Thánh Phanxicô Assisi đã lập đi lập lại thâu đêm không biết bao nhiêu ngàn lần, con chưa thấm được ý nghĩa thâm sâu của nó.

Mãi đến năm 1978, trong hoàn cảnh đơn độc,

khi suy nghĩ tìm phương thế đơn sơ nhất

để yêu Chúa và theo Chúa,

con mới ngạc nhiên khám phá ra

ý nghĩa của lời cầu này: “Deus meus et omnia”.

Chính trong hoàn cảnh đơn độc, không việc làm,

không bạn bè người thân, thiếu thốn hoàn toàn,

con càng cảm nghiệm “Thiên Chúa là tất cả của con”.

Và đó mới là đích điểm của cuộc sống.

Con chỉ hoàn toàn thuộc về Chúa,

khi mọi công việc và ngay cả mạng sống con,

đều quy về Chúa và thực hiện chỉ vì vinh danh Chúa.

Và con sung sướng ca khen:

“Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi,

hồn con mới được nghỉ ngơi yên hàn” (Tv 62, 2).

Tâm hồn con thật sự tràn đầy an bình.

13. Lời nguyện

Lạy Chúa,

càng suy nghĩ về cuộc đời,
con càng khám phá ra tình thương bao la
Chúa dành cho mỗi người trong chúng con.
Con ước ao Chúa thật sự là “tất cả của con”.
Xin Chúa giúp biến đổi con và anh em con
được luôn thuộc trọn về Chúa,
ngay cả trong những hoàn cảnh tang thương nhất.

Lạy Chúa,

Xin hãy đón nhận sự sợ hãi của chúng con,
và biến nó thành niềm tin.
Xin hãy đón nhận những khủng hoảng của chúng con,
và biến nó thành dịp để chúng con trưởng thành hơn.
Xin hãy đón nhận những giọt lệ của chúng con,
và biến nó thành lời cầu nguyện.
Xin hãy đón nhận những chán nản của chúng con,
và biến nó thành can đảm.
Xin hãy đón nhận sự cô đơn của chúng con,
và biến nó thành giờ phút chiêm niệm thân mật bên Chúa.
Xin hãy đón nhận những đợi chờ của chúng con,
và biến nó thành hy vọng.
Xin hãy đón nhận giờ chết của chúng con,
và biến nó thành giây phút phục sinh.
Alleluia! Alleluia!

14. Tại sao cơ đồ sụp đổ

*“Còn những ai nghe những lời Thầy nói đây,
mà không đem ra thực hành, thì ví được
như người ngu dại xây nhà trên cát...
nhà ấy sẽ sụp đổ tan tành” (Mt 7, 26. 27).*

Cơ đồ sụp đổ vì xây dựng trên cát.

Theo nghĩa tinh thần,
cơ đồ, hiện thân cuộc sống con người,
sụp đổ vì đặt nền móng trên những lời của trần thế.
Đó là những lời bóng bẩy, dễ nghe
vì hứa hẹn cuộc sống thoải mái, tiện nghi vật chất,
nhưng lại không có sức đề kháng
khi bị sóng gió thử thách,
nên dễ dàng làm cho con người bỏ cuộc, buông xuôi.

Để cơ đồ đứng vững,
không phải chỉ cần vật liệu xây dựng tốt là đủ.
Cần phải biết tính toán địa điểm làm nền móng,
để khi gặp bão táp, lụt lội, nhà vẫn không lung lay.
Lời Chúa cũng giống như những vật liệu xây dựng.
Nghe và biết thôi không đủ để giúp đứng vững.
Con cần phải ứng dụng Lời Chúa vào cuộc sống,
để đúc bê-tông cho nền móng cuộc đời của con.

Như vậy, khi gặp sóng gió của nghịch cảnh,
của cám dỗ, vu khống, hiểu lầm...
đức tin của con vẫn không nao núng,
và tâm hồn con vẫn giữ được bình thản, an vui.

15. Xây dựng Hội Thánh

Xây dựng Hội Thánh là nỗ lực liên tục
của tất cả những người tin theo Chúa.

Đó không phải là công việc riêng
cho hàng linh mục, giáo sĩ, tu sĩ.

Cũng không phải là một công trình với quy hoạch thời gian.
Nhưng là đóng góp của tất cả mọi người, mọi nơi, mọi thời.
Như Gioan Tiễn Hô cảnh cáo dân Do Thái ngày xưa:

*Những người sang trọng,
áo quần lông lầy, đời sống xa hoa
thì chỉ ở trong cung, trong điện (Mt 7, 24).*

Cũng thế, thật sai lầm khi muốn xây dựng Hội Thánh
như một vương quốc trần thế.

Hội Thánh phải được xây dựng trên chính Lời của Chúa,
và quyết tâm thực hành Lời Chúa
của tất cả những ai muốn theo Ngài.

Lời của Ngài là lời sự thật, đòi hỏi thay đổi,
nên dễ bị chống đối, xuyên tạc vì:

- Sự Thật làm cho con người khó chịu
- Đòi hỏi làm cho con người ray rức, bất an

Điều này được Thánh Phêrô quả quyết:

*“Chúa Giêsu là đá tảng góc tường,
và cũng là viên đá làm cho vấp,
tảng đá làm cho ngã.*

Họ đã vấp ngã vì không tin vào Lời Chúa” (1Pr 2, 7).

Còn những ai tin và thực hành Lời Chúa,
cuộc sống chứng nhân của họ như những hạt giống,
âm thầm, nhẹ nhàng từ từ đâm hoa kết trái.

Và như vậy, Hội Thánh cũng từ từ vươn lên.

Không một sức mạnh nào có thể phá đổ Hội Thánh,
vì Hội Thánh được xây dựng trên tảng đá là Chúa Giêsu.

*“Vị như Chúa chẳng xây nhà,
thợ nề vát vữa cũng là uổng công.
Thành kia mà Chúa không phòng giữ,
Uổng công người trấn thủ canh đêm”* (Tv 126, 1)
Chính Chúa là bảo đảm cho sự trường tồn của Hội Thánh.

16. Chúa đã yêu thương tôi trước

Thánh Gioan đã khám phá ra điều ngọt ngào này:

*“Không phải chúng ta đã yêu mến Thiên Chúa,
nhưng chính Người đã yêu thương chúng ta trước,
và sai con của Người đến làm của lễ đền tội cho chúng ta...
Phần chúng ta, chúng ta hãy yêu thương,
vì Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta trước”* (1Ga 4, 10.
19).

Thiên Chúa là tình yêu.

Ai ở trong tình yêu là ở trong Thiên Chúa.

Không có con đường nào khác

ngoài con đường tình yêu để liên kết với Ngài.

- Chúa đã yêu thương con, trước khi con được sinh ra.

Chỉ vì yêu thương mà Chúa tạo dựng nên con.

- Chúa đã yêu thương con ngay trước khi Ngài nhận ra
nơi con có điều gì xứng đáng.

Vì thế, tình thương của Chúa dành cho con:

- là tình thương tự từ bỏ:

không đòi hỏi điều kiện nào trước cả.

- là tình thương giải phóng:

cứu chuộc và đưa con ra khỏi vòng tội lỗi.

Ngay từ đời đời, Thiên Chúa đã yêu thương con
dù con chẳng hay biết điều đó.

Tâm hồn con sẽ bùng nóng lên vì hạnh phúc

khi con ý thức và cảm nghiệm được

tình thương kỳ diệu, nồng nàn Chúa dành cho con.

17. Một tình thương nhưng không

Tình thương Chúa dành cho con
là một tình thương nhưng không.
Đó là một mâu nhiệm.
Con không thể giải thích được
lý do tại sao Chúa yêu con.
Ai yêu mến Ngài, mới thật sự biết Thiên Chúa.

Con đường yêu thương này
dẫn đến tình thương dành cho anh em,
vì Thiên Chúa yêu thương tất cả mọi người
và vì Thiên Chúa hiện diện nơi người khác.
Không thể tách rời tình Chúa ra khỏi tình người.

Yêu thương anh em
là nền tảng của đời sống người Kitô hữu,
là sự sống mới được Chúa Thánh Thần thổi vào.
Qua tình thương anh em,
con người gặp được chính Thiên Chúa
và hiểu ra được tình thương của Thiên Chúa,
một tình thương nhưng không, vô điều kiện.

Tình thương của Thiên Chúa là tình thương cụ thể,
được biểu lộ một cách rõ rệt nơi cuộc đời của Đức Kitô.
*“Thiên Chúa yêu thế gian,
đến nỗi đã ban Con Một của Người”* (Ga 3, 16).

Không biết yêu mến Thiên Chúa trong người anh em,
con không thể yêu mến Thiên Chúa vô hình được.

18. Yêu mến Chúa Giêsu như các Tông Đồ

Tùy theo ơn Thánh Thần ban cho,
mỗi vị Thánh yêu Chúa theo cách riêng của mình.
Trên hết, tình yêu Mẹ Maria dành cho Thiên Chúa
là một tình yêu trong sáng, tuyệt hảo nhất.

Tuy nhiên, gương của các Tông Đồ yêu Chúa
lại rất gần gũi với bản tính con người của chúng ta.

Đối với các Tông Đồ,

Đức Giêsu không xa lạ, trừu tượng, quá lý tưởng.

Nhưng thật gần gũi, sống động và rất con người.

Thánh Gioan diễn tả như sau:

*“Điều chúng tôi đã nghe,
điều chúng tôi đã thấy tận mắt,
điều chúng tôi đã chiêm ngưỡng,
và tay chúng tôi đã đụng chạm đến,
đó là Lời sự sống” (1Ga 1, 1).*

Đức Giêsu đã sống với các Tông Đồ bằng xương bằng thịt,
đã cùng ăn, cùng ngủ,
cùng sinh hoạt giảng dạy, cầu nguyện...

Các Tông Đồ yêu mến Đức Giêsu trên tất cả mọi sự.

- Một tình yêu chân thành,
đôi khi có vẻ trẻ con như Gioan và Anrê.
- Một tình yêu tận đáy lòng,
dù có khi yếu đuối như Phêrô
- Một tình yêu đam mê,
sẵn sàng làm tất cả như Mathêu, Gia-kêu
- Một tình yêu liều mạng,
chấp nhận mọi hiểm nguy như Phaolô, Stêphanô.

Chúa chấp nhận tất cả những tích cực cũng như tiêu cực
trong tình thương mà các Tông Đồ dành cho Ngài.

Điều quan trọng là tấm lòng chân thành.
Con đã biết yêu mến Chúa như các Tông Đồ chưa?

19. Với yêu thương, các Tông Đồ không bị lay chuyển

Với lòng mến chân thành, các Tông Đồ không sợ khó khăn. Trái lại, luôn tràn đầy niềm vui vì được phục vụ Chúa, và sẵn sàng làm tất cả cho Chúa.

- Khi bị thử thách:

“Các Tông Đồ ra khỏi Thượng Hội Đồng, lòng hân hoan, bởi được coi là được xứng đáng chịu khổ nhục, vì danh Đức Giêsu” (Cv 14, 41).

- Hy sinh trung thành với sứ mạng:

“Giờ đây, tôi vui mừng được chịu đau khổ vì anh em. Những gian nan thử thách Đức Kitô còn phải chịu, tôi xin mang lấy vào thân cho đủ mức, vì lợi ích cho thân thể Người là Hội Thánh” (Col 1, 24).

- Vì được bảo đảm chắc chắn:

“Hãy vui mừng vì có niềm hy vọng, cứ kiên nhẫn lúc gặp gian truân, và chuyên cần cầu nguyện” (Rm 12, 12).

“Ngày đó, anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao” (Lc 6, 23).

- Vì được chứng kiến Chúa phục sinh:

“Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì thấy Chúa” (Ga 20, 20).

Càng gặp khó khăn, thử thách,
tình thương của các Tông Đồ
dành cho Chúa Giêsu lại càng sâu đậm hơn,
vì các Ngài cảm nghiệm được
Chúa vẫn tiếp tục đồng hành với mình,
vẫn yêu thương, nâng đỡ mình,

như lời Ngài đã hứa:
“*Thầy vẫn ở với các con
mọi ngày cho đến tận thế*” (Mt 28, 20).

Đức tin của con cũng sẽ kiên vững,
tâm hồn con cũng luôn tràn đầy niềm vui
trước mọi thử thách của cuộc sống,
nếu con cũng yêu mến Chúa như các Tông Đồ.

20. Một niềm vui vượt lên tất cả

Phúc cho những ai có niềm vui thật,
vì họ đã hưởng được nước trời ngay trên trần thế.

Chúa Giêsu nói về niềm vui này như sau:

- Niềm vui lớn lao:

Vì được Thiên Chúa ở cùng.

“Triều Đại Thiên Chúa đang ở giữa các ông” (Lc 17, 21).

- Niềm vui thật sự:

Vì tin mừng Phục Sinh luôn đổi mới cuộc đời chúng ta.

“Người cho cho các ông xem tay và cạnh sườn.

Các môn đệ vui mừng vì thấy Chúa” (Ga 20, 20).

- Niềm vui trường tồn:

Vì không bao giờ biến mất.

“Thầy sẽ gặp lại anh em, lòng anh em sẽ vui mừng;

và không ai lấy mất niềm vui của anh em được” (Ga 16,

22).

- Niềm vui làm cuộc đời phấn khởi:

Vì là kết quả của đức tin, niềm hy vọng và lòng yêu mến.

Là hoa trái của Chúa Thánh Thần đang hành động trong ta.

“Còn hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc,

bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm,

trung tín, hiền hòa, tiết độ” (Gal 5, 22).

Và thôi thúc can đảm rao giảng Lời Chúa:

“Phần chúng tôi, những gì tai đã nghe, mắt đã thấy,

chúng tôi không thể không nói ra” (Cv 14, 20).

- Niềm vui san sẻ cho mọi người:

“Bởi vì tôi mang anh em trong lòng tôi” (Phil 1, 7).

Vì thế, niềm vui của những người được Chúa làm gia nghiệp
là niềm vui lớn nhất, vượt lên tất cả,

vì không gì hạnh phúc hơn khi được Chúa ở với mình.

21. Niềm vui trong quả tim

Niềm vui trong quả tim

là niềm vui sâu đậm, chắc chắn, vững bền nhất,
như máu ở trong cơ thể.

Niềm vui này chính là sự sống.

Đây không phải là một niềm vui hời hợt, bên ngoài,
chóng qua, tùy thuộc vào điều kiện của con người.

Nhưng là niềm vui sâu đậm bên trong,

mang lại sự bình an chân thật:

*“Bình an của Thiên Chúa,
vượt lên trên mọi hiểu biết,
sẽ giữ cho lòng trí anh em
kết hợp với Đức Giêsu Kitô”* (Phil 4,7).

Một niềm vui không thể diễn tả

qua ngôn ngữ của loài người,
nhưng bằng chính lời của Chúa,
vì chỉ có Thiên Chúa
mới có thể giải thích niềm vui này.

Để thấu hiểu được “niềm vui trong tim của chúng ta”,
chỉ có một cách là biết suy niệm Lời Chúa.

Mẹ Maria là gương mẫu cho chúng ta về điều này.

- Mẹ giữ thinh lặng: ghi nhớ và suy niệm trong lòng.

- Mẹ chia sẻ: mang niềm vui đến bà Elizabeth,
và chúc tụng Thiên Chúa bằng bài ca Magnificat.

Chúa Thánh Thần hoạt động trong Mẹ.

Bài ca Magnificat tràn ngập Lời của Chúa,

được lấy lại từ sách Sáng Thế, Xuất Hành, Thánh Vịnh...

Và với lời của Chúa,

Mẹ đã diễn đạt được “niềm vui trong tim” của mình:

*“Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa,
thần trí tôi hớn hở vui mừng,
vì Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi”* (Lc 1, 46.47).

Con đã thật sự có được “niềm vui trong tim” chưa?
Hay vẫn còn mãi miết chạy theo
những cuộc vui hời hợt, chóng qua bên ngoài.

22. Giáo dân đứng hàng đầu

Theo thống kê của Tòa Thánh,
trên thế giới có hơn một tỷ người
ghi danh là Công Giáo.

Nếu tất cả người Công Giáo, hay chỉ một nửa thôi,
hoặc chỉ cần một phần ba hay một phần tư cũng được,
sẵn sàng đứng hàng đầu để rao giảng Tin Mừng,
thì Hội Thánh sẽ phát triển mạnh mẽ biết bao!

Nhưng thực tế không phải như vậy.
Số người đứng hàng đầu không có là bao.
Chúng ta có thể
tạm phân loại người Công Giáo ra như sau:

1. Hạng tiêu cực, thích chỉ trích:
Hạng người này không sống đạo,
cũng không sống Phúc Âm,
không bao giờ theo dõi sinh hoạt của Hội Thánh.
Nhưng tự xem mình là khôn ngoan,
tìm dịp chỉ trích Hội Thánh một cách vô trách nhiệm,
và phê bình tất cả những gì
mình không vừa ý, hoặc không thấu hiểu.
Họ thật sự bị thái hồi ra sau.

2. Hạng trần tục hóa:
Hạng người này chỉ ghi danh đã rửa tội trên giấy tờ thôi,
còn tinh thần lại quá trần tục.
Tìm mọi cách để được danh vọng, vật chất, hưởng thụ.
Sợ hy sinh, sợ thập giá
và những đòi hỏi khác của Tin Mừng.

3. Hạng sống cơ hội:
Hạng người này chỉ xưng mình là Công Giáo,
khi thấy điều đó đem lại lợi lộc cho mình.

4. Hạng tình cảm:

Hạng người này xem việc kiêu rước,
đi hành hương, tôn kính các Thánh
quan trọng hơn là sống Phúc Âm của Chúa.

5. Hạng truyền thống:

Hạng người này cố chấp chỉ giữ lại
những tập tục xa xưa, hết hợp thời.
Họ không chấp nhận thay đổi
theo những hướng dẫn mới của Hội Thánh.

6. Hạng dửng dưng:

Hạng người này là hạng ích kỷ.
Chỉ nghĩ tới mình, tới phần rỗi của mình.
Không quan tâm đến những thao thức của Giáo Hội,
và nhu cầu của những người chung quanh.

7. Hạng quảng cáo:

Hạng người này hăng hái đóng góp cho giáo xứ,
cho việc truyền giáo, giúp đỡ người nghèo
với điều kiện mọi người khác phải biết đến mình.

8. Hạng khôn lanh:

Hạng người này hiểu biết nhiều về Hội Thánh,
về những thao thức, khó khăn trong Hội Thánh.
Nhưng không đụng ngón tay vào để phụ giúp.

9. Hạng hoạt động:

Hạng người này hăng say lao mình
vào các hoạt động của giáo xứ,
hoặc các hoạt động xã hội, cứu trợ bên ngoài.
Nhưng lại xem nhẹ đời sống cầu nguyện,
xem nhẹ ơn Chúa.

10. Hạng trong sạch:

Hạng người này không thể hợp tác với ai khác,
bởi vì thấy ai cũng tội lỗi, bất xứng.
Chỉ có mình là thánh thiện thôi.

11. Hạng phô trương:

Hạng người này
thích những việc có tính cách phô trương,
như kiệu rước, tổ chức lễ lạc bên ngoài,
hoặc đón Đức Thánh Cha, hay Giám Mục đến thăm.
Còn khi Hội Thánh, địa phận, giáo xứ gặp khó khăn,
họ cao bay xa chạy.

12. Hạng bi quan:

Hạng người này luôn mang kính đen,
chỉ thấy những tiêu cực, thất bại, đổ vỡ.
Họ thích tiên báo những tai ương sẽ xảy đến
trong Hội Thánh, nơi cộng đoàn, giáo xứ...

Tất cả những hạng người “Công Giáo biến chất” trên đây,
không giúp được gì cho việc truyền giáo của Hội Thánh.
Trái lại, còn tạo thêm những vấn đề nội bộ,
gây khó khăn thêm cho công việc chung của giáo xứ,
địa phận và toàn thể Hội Thánh.
Họ không phải là những người giáo dân đứng hàng đầu
như Chúa đòi hỏi và Hội Thánh chờ mong.

23. Những đức tính cần thiết nơi giáo dân

Để trở thành những chiến sĩ đứng hàng đầu
trong công cuộc truyền giáo của Hội Thánh,
người giáo dân cần phải biết tổng hợp
đòi sống cầu nguyện và đòi sống hoạt động,
để thực hiện trọn vẹn các đòi hỏi của Tin Mừng.

Hoạt động mà không cầu nguyện,
thì chẳng khác gì nhân viên
của cơ quan cứu trợ quốc tế.
Nhưng cầu nguyện mà không hoạt động,
thì lại dễ rơi vào tình trạng ích kỷ, dửng dưng.
Cầu nguyện và hoạt động bổ túc cho nhau,
giúp người giáo dân trưởng thành đức tin,
và trở nên chứng nhân của Chúa Kitô,
trong môi trường sinh sống của mình.

Nhờ cầu nguyện,
họ luôn đặt tin tưởng và hy vọng vào Chúa.
Không nản lòng khi thấy
những khó khăn trong Hội Thánh,
nhưng can đảm đương đầu để vượt thắng.
Nhờ cầu nguyện,
họ vui mừng chấp nhận khôn ngoan Thập Giá,
sẵn sàng hy sinh vì Chúa,
vì Hội Thánh, và vì con người.

Nhờ hoạt động,
họ biểu lộ một cách cụ thể
đức tin, sự yêu thương và niềm hy vọng
mà Tin Mừng của Chúa đòi hỏi.
Và trong hoạt động, nhờ đòi sống cầu nguyện,
họ dễ dàng hợp tác với mọi người,

đề canh tân cộng đoàn, vì lợi ích chung,
chứ không phải cho riêng mình.

Và trên hết mọi sự, nhờ cầu nguyện,
họ dần thân hành động hết mình,
chỉ vì để vinh danh một mình Chúa.

24. Chỉ vì thiếu Chúa

Nhiều người Công Giáo sống
như thể Chúa không hiện hữu.
Họ gạt Chúa ra ngoài mọi việc tính toán, thu xếp,
giải quyết vấn đề của cuộc sống.
Họ hoàn toàn chối từ Thiên Chúa.
Đối với họ Thiên Chúa đã chết.
Và nếu chưa chết, họ cũng muốn giết chết,
và lặn tảng đá đập cửa mồ lại cho yên thân.

Nhưng nếu không có Thiên Chúa, điều gì sẽ xảy ra?
Tất nhiên, con người được hoàn toàn tự do,
muốn làm gì thì làm
theo cảm xúc và dục vọng của mình.
Nhưng thông thường, khi không có Thiên Chúa,
chính họ lại tạo ra một Thiên Chúa khác cho họ,
như các vị thần trong huyền thoại Hy Lạp,
hay “con bò vàng” trong lịch sử dân Do Thái.
Họ muốn những “Thiên Chúa” này,
phải ngoan ngoãn nghe theo lời họ yêu cầu
và phục vụ những nhu cầu vật chất của họ.
Nhu cầu chiến tranh vì đất đai, vì tiêu sọ,
vì vàng, vì *uranium*, vì dầu hỏa...
Thế giới trở nên hỗn độn, vô trật tự,
một bãi chiến trường trong đó mạnh được, yếu thua.
Áp bức, bóc lột, khủng bố tự do hoành hành.
Con người tìm thỏa mãn và quên lãng
trong nghiện ngập ma túy, trong thú vui vật chất,
rồi đưa đến thất vọng, tự tử.
Một thế giới chẳng còn ai quan tâm đến ai.
Một thế giới của ích kỷ, hận thù.

Thiếu Thiên Chúa,
cuộc đời sẽ thiếu sự sống,

và thế giới cũng sẽ tự tàn lụi.
Hạnh phúc thay những người nào
biết Chúa và có Chúa thật sự trong cuộc đời mình!

25. Không đáng mất công

Nhiều lần trong cuộc sống,
chúng ta gặp phải những kinh nghiệm đau thương:
- chân thành yêu thương mà lại bị ghét bỏ
- làm việc thiện, lại bị xuyên tạc, hiểu lầm
- giúp đỡ hết mình, rồi lại bị phản bội
Tất cả như muốn chối từ thiện chí của chúng ta.
Kinh nghiệm này nhiều lúc khiến chúng ta nản lòng,
chỉ muốn quay về với chính mình,
vào lại trong “vỏ ốc” của mình,
vì cảm thấy “không đáng mất công”.

Tuy nhiên, Lời Chúa lại như một khích lệ, an ủi:
*“Nếu thế gian ghét anh em,
anh em hãy biết rằng nó đã ghét Thầy trước.
Giả như anh em thuộc về thế gian,
thì thế gian yêu thích cái gì thuộc về nó.
Nhưng vì anh em không thuộc về thế gian,
và Thầy đã chọn, đã tách anh em ra khỏi thế gian,
nên thế gian ghét anh em. (Ga 15, 18-19).*

Hóa ra, đây không phải là điều gì mới mẻ.
Chúa Giêsu cũng đã bị oan ức như thế.
Nhưng Ngài vẫn tiếp tục yêu thương,
vẫn tiếp tục giúp đỡ, tiếp tục làm việc thiện...
để hoàn tất chương trình của Chúa Cha.

Chúa Giêsu cũng muốn chúng ta
tiếp tục công việc của Ngài.
Đừng bị vấp ngã. Đừng bỏ cuộc. Cứ tiếp tục tiến tới.
Sống Tin Mừng mà vẫn bị thế gian ghét bỏ,
đó là dấu chỉ chúng ta đang thuộc về Chúa.
Còn gì an ủi hơn!

26. Chúa là tình thương

Chúa là tình thương,
và đòi hỏi chúng ta cũng hãy biết yêu thương
“*nưh Thấy đã yêu thương*” chúng ta (Ga 13, 34).
Thiên Chúa tự bản tính là tình yêu.
Còn chúng ta là con người,
làm sao có thể yêu thương như Chúa?

Nhiều lúc chúng ta nghĩ rằng,
chỉ cần không nghĩ xấu cho người khác,
không nói xấu người khác,
không làm hại người khác,
là chu toàn được luật yêu thương này của Chúa.
Nhưng thật sự không đơn giản như thế.

Trong thực tế, chúng ta có thể phân biệt
những hình thức yêu thương sau đây:

- Không làm hại người khác: yêu thương tiêu cực
- Giúp đỡ khi cần: kiểu cứu trợ của Hồng Thập Tự
- Sẵn sàng phục vụ, cứu giúp:
kiểu thành viên của hội bác ái, cứu trợ khẩn cấp
- Làm tất cả vì yêu mến Thiên Chúa:
“*Dù khi ăn, dù khi uống, hay bất cứ làm việc gì,
anh em hãy làm tất cả để tôn vinh Thiên Chúa*” (1Cor 10,
31).
- Trở thành chính sự yêu thương:

Tùy theo khả năng của mình,
con hãy để Thiên Chúa tự do yêu thương
theo cách thể của Ngài,
nhằm canh tân và thánh hóa con người.
Chính ở mức độ cuối cùng này,
con mới thật sự yêu thương như Chúa.

27. Lúc con trở thành yêu thương

Khi đã trở thành yêu thương,
mọi hoạt động của chúng ta sẽ bắt nguồn từ đó.
Tình thương sẽ giống như một động cơ
làm phát sinh trong tâm hồn ta
những ước muốn, tư tưởng, lời nói đầy yêu thương
ngay trước khi được đem ra thực hành.

Và giống như một máy phát điện
làm cho các bóng đèn được sáng lên,
yêu thương cũng sẽ làm cho mọi tư tưởng, lời nói,
việc làm của chúng ta tràn đầy yêu thương.

Nói cách khác, một khi đã trở thành yêu thương,
tất cả những gì thuộc về chúng ta
cũng sẽ thành yêu thương.

Chúa Giêsu đòi hỏi chúng ta:

*“Các con hãy nên trọn lành
như Cha ở trên trời”* (Mt 5, 48).

Nên trọn lành chính là trở nên yêu thương,
vì Thiên Chúa là tình yêu.

Điều này không phải dễ,
nhưng cũng không quá rắc rối như con nghĩ.

Một cách đơn giản, mỗi ngày con hãy
tập suy nghĩ, tập nói, và hành động đầy yêu thương
trong những công việc bình thường.

Như thế, từ từ con sẽ gặp được và hòa mình
vào tình thương chân thật và trọn hảo là chính Chúa,
để trở thành yêu thương.

28. Cách chân thật và hành động

(1Ga 3, 18)

Chúa Giêsu không bao giờ dạy chúng ta
về một tình yêu lý thuyết, một tình cảm ủy mị.

Ngài chính là tình yêu.

Ai thấy Ngài, đừng chạm đến Ngài,
là đừng đến tình yêu thật.

Vì thế, lời nói và hành động yêu thương
phải đi đôi với nhau, không được tách rời.

Thánh Gioan, người môn đệ được Chúa thương,
đã để lại kinh nghiệm quý hóa này:

*“Chúng ta đừng yêu thương nơi đâu môi chót lưỡi,
nhưng phải yêu thương một cách chân thật,
và bằng hành động”*(1Ga 3, 18).

Nói yêu thương bao giờ cũng dễ,
nhưng thực hành yêu thương mới là chuyện khó.

Và trở nên chính yêu thương tinh tuyền, không điều kiện,
như chính Chúa lại càng khó hơn.

Từ kinh nghiệm bản thân,
con cảm thấy ít khi mình có thể yêu người khác
theo mức độ cuối cùng này.

Nhưng tại sao Chúa cứ đòi hỏi con như vậy?

Thánh Gioan chia sẻ cảm nghiệm của Ngài như sau:

*“Đức Giêsu biết giờ của Người đã đến...
Người vẫn yêu thương những kẻ thuộc về mình...
và Người yêu thương họ đến cùng”* (Ga 13, 1).

“Đến cùng” có nghĩa là đến tận cùng của thời gian,
đi vào vĩnh cửu, vào sự bất diệt.

“Đến cùng” là đến hết sức lực của Ngài,
đến thập giá, đến sự chết, đến Thánh Thể,
cho dù chúng ta tội lỗi, bất trung, phản bội...

Chúa vẫn mãi là yêu thương trọn vẹn,
không điều kiện, không tính toán hơn thiệt,
và cũng không có thời gian.

*“Người đã chọn ta
trước cả khi tạo thành vũ trụ...
để ta nên tinh tuyền thành thiện,
nhờ tình thương của Người” (Ep 1, 4).*

Chúa đòi hỏi con
chỉ vì muốn con nên trọn hảo như Ngài.

29. Bằng hành động

Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta,
không phải bằng lời nói, hay qua những hứa hẹn,
nhưng bằng chính hành động cụ thể.

*“Thiên Chúa đã yêu thế gian,
đến nỗi đã ban Con Một...”* (Ga 3, 16).

Và chính Chúa Giêsu cũng yêu thương cách cụ thể:

*“Đức Kitô đã yêu mến tôi
và hiến mạng vì tôi”* (Gal 2, 20).

Chúa đã không cho chúng ta một món quà vật chất,
nhưng cho chính mình Ngài, một món quà vô giá.

Ngài cho chúng ta tất cả, không còn gì để cho nữa.

Ngay cả Mẹ của Ngài, Ngài cũng cho chúng ta.

Qua đó, Chúa Giêsu dạy cho chúng ta biết rằng,
yêu thương cách chân thật và cụ thể tuyệt hảo nhất
là cho đi chính mạng sống mình.

Cho người khác một món quà vật chất,
dù quý giá thế nào đi nữa,
vẫn dễ hơn là cho mạng sống mình.

Và hiến thân mình để phục vụ
dù cao quý đến đâu,
cũng không bằng hiến mạng sống mình.

Các Thánh Tử Đạo, Cha Thánh Maximilianô Kolbê,
và những gương anh hùng tử đạo thời nay,
phải làm cho chúng ta suy nghĩ
về mức độ yêu thương của mình.

30. Chúa Giêsu đòi ta có bằng cấp nào?

Mỗi nghề nghiệp, công ty, văn phòng thuộc mọi lãnh vực dân sự, quân sự, ngoại giao, văn hóa, thương mại, tôn giáo...

đều đòi hỏi bằng cấp chuyên môn để được nhận làm việc.

Ngay cả văn phòng Tòa Thánh,
khi nhận người vào phục vụ trong Giáo Triều,
cũng đòi hỏi khả năng chuyên môn, văn hóa
và ngay cả sức khỏe và đức hạnh nữa.

Còn Chúa Giêsu thì quá đơn giản.
Các Tông Đồ của Ngài chẳng có ai khá cả.
Đại đa số làm nghề đánh cá.
Ngài chỉ đòi một điều kiện:
“*Con có yêu mến Thầy không?*” (Ga 21, 15).

Yêu mến là “bằng cấp” duy nhất
mà Chúa Giêsu đòi hỏi những ai muốn theo Ngài.
Không một công ty, cơ quan, chính phủ nào
lại tuyển người làm việc theo cách đó.
Chúa không dùng *computer*, không cần *manager*
để truy xét lý lịch người theo Chúa.
Vì Ngài biết người nào thật sự yêu mến,
thì có sự trung tín và sức chịu đựng
để theo Ngài đến cùng.

Con xét lại xem thử mình
đã có “bằng cấp” này chưa?
Nếu con có đủ thứ bằng cấp
mà chưa có bằng “yêu mến”,
con chưa xứng đáng làm môn đệ của Chúa.

Hình bìa và trình bày: **Gia đình Cựu Chủ Sinh Huê**

<http://cuucshuehn.net>